

Štev. 6.

V Ljubljani, v sredo 7. februarja 1917.

Leto IV.

Naši topovi so postavljeni celo na tirolskih lednikih, kakor je videti na naši sliki.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.

(Dalje.)

„Ali ne bo stric hud, ako bi zvedel?“

„Tega se ni bati. Saj ni to nič hudega, ljubica. Saj boš kmalu moja žena, in potem dobiš vse. Dam ti obleko kar naravnost poslati.“

„O Geoffrey, želim samo, da bi ti ugajala v novi obleki, da bi se ti zdela vsaj malo čedna,“ je rekla zamišljeno. Mahoma se je zbala te obleke, ki je o njej mislila, da jo pač zelo izpremeni.

S tem je bila zadeva rešena. Geoffrey je pisal še istega večera daljše pismo prvi dublinski šivilji, gospej Mammingovi, ki je izvil spoštovani dami prijazen nasmeh.

* * *

Malo časa nato je dospela čudezna toaleta na farmi Mangle — in čudno: dve uri zatem je bil tudi Geoffrey pri Moni.

„Ali si jo dobila?“ je vprašal Mono, ki mu je prišla do hišnih vrat nasproti.

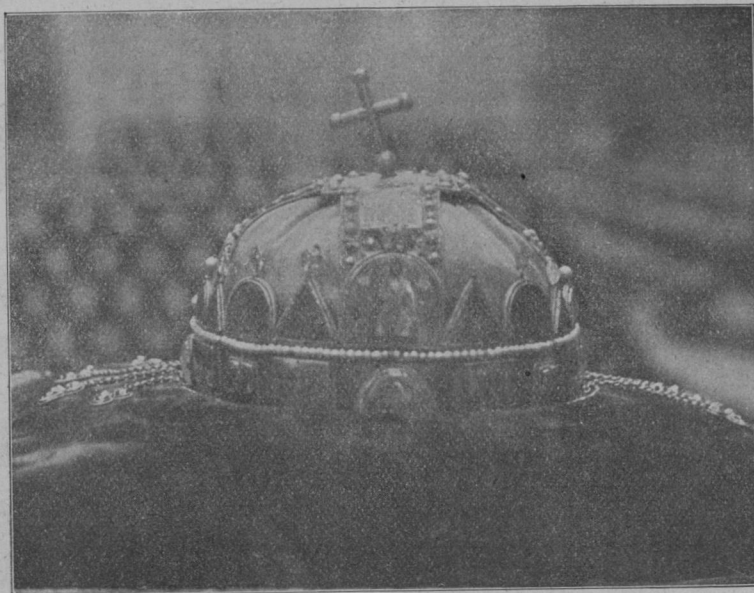
„O, kako krasna je, Geoffrey . . . prekrasna! Pa celo svilnata je!“ In očitajoče je nadaljevala: „Grozno draga je morala biti; potem pa še pripoveduješ, da si ubog! . . . Ampak, Geoffrey, višnjeve barve je, ki jo imam najrajša in ki sem si jo že dolgo, tako dolgo želela,“ je gostolela z izpremenjenim glasom ter pozabila mahoma na vse očitke zapravljanja.

„Daj, obleci se, da te morem občudovati,“ je rekel Geoffrey.

„Kaj? Takoj sedaj?“ je vzkliknila obotavljaje, a vendar vsa prevzeta od goreče želje, da bi se mu pokazala v krasni toaleti. „Če bi me kdo videl! E, nič zato, vseeno se oblečem. Počakaj malo!“

Moral je zelo dolgo čakati, preden se je vrnila: podobna Pepelki, ki je odložila svojo delavniško opravo, v prekrasni slavnostni obleki, z dvignjeno glavo ter lahkim usmevom koketerije na ustnih, ki jej je preljubeznivo pristojal. Zrla je v Geoffreya s pogledom, kakor bi hotela reči, da lepše obleke pač še živ dan ni videl.

Bila je nežne barve, ki je videti v gotovi razsvetljavi skoraj bela; pri vratu je

Staroslavna ogrska krona Sv. Štefana.

bila le malo izrezana, pač pa je imela prav kratke rokave. Opirjemala se je kakor da je vilita na njej. Na glavi je imela čudovito krasen klobuk iz sinje svile in pristnih čipk, ki je dražestno pristojal njenemu že itak dražestnemu obrazku. Monine oči so žarele kakor dve zvezdi.

Geoffrey je onemel začudenja, da moreta malo blaga in barve povzročiti v kratkem času toliko izpremembo. Lepa se mu je ljubica vedno zdela, ali čudil se je, da mu ni prišlo nikdar na misel, koliko pozornost bi mogla vzbuditi v londonski družbi. Ko je naposled prekinil svoj molk, ni govoril o obleki temveč je dejal skoraj žalostno:

„O, Mona, ali me boš vedno tako ljubila kot danes?“

Njen obraz se je zmračil. Niti omenil ni prekrasne obleke, prav nič je ni pohvalil.

„Razočaran si,“ je rekla s tresočim glasom, in solze so jej zarosile oči. „Pozkus se je ponesrečil, nisem taka kakor druge.“

„Najlepša si, kar sem jih videl kdaj v življenju,“ je odgovoril Rodney strastno.

„Ali si res zadovoljen? Kaj sem ti res všeč? O kako si me prestrašil!“ je vzkliknila Mona in se olajšana oddahnila.

Pokleknil je smehljaje in z navidezno ponižnostjo pred njo, prijel njeno roko in jo pritisnil na svoji ustni.

„Naj blagovoli vaše veličanstvo odlikovati svojega najponižnejšega slugo!“

Njegov pogled je izražal njegovo željo. In Mona se je sklonila k njemu in ga poljubila.

„Bojim se, da tvoji kraljici nedostaje dostojanstvenosti,“ je rekla vsa zarudela.

„Moja kraljica . . .“

Naslednjega trenutka

pa je že bila pokončana ta lepa slika. Skozi okno je bilo videti velikega črnega psa, ki je planil iz grmovja ter je dirjal proti hiši.

„To je pes gospoda Mooreja,“ je vzkliknila Mona prestrašena . . . „O, kaj bi si mislil, če bi me videl v tej obleki!“

Dvignila je svojo obleko z malo odlično naglico in je izginila skozi duri. Zavesa je padla, dražestni prizor je bil pri kraju. Kraljica vil je odložila svojo blestečo opravo in je prišla zopet med navadne ljudi.

8.

„O primi ga, primi ga!“ je vpila Mona. „Glej, tamkajle je! Ali ga ne vidiš!“ je nadaljevala razburjena. „Tam pod grmovjem! Ali ga ne moreš videti? Oh, tukajle je spet! Ta mali nagajivec. Ako ga sedaj ne dobiš, ga ne vidimo nikdar več.“

Pravkar je stekla po brvi, ki je vodila v gozd gospoda Mooreja, z največjo vnemo zasledujoča mladega purana, ki je imel vsekakor zlobni namen, da preživi nedeljo izven doma. Geoffrey je tekal brez klobuka urno semintja ter je izkušal ujeti porednega uskoka. Bil je hriprav in popolnoma brez sape; toda ker je sklenil, da zmaga ali umrje, je pogumno vztrajal. Kakor blazen je begal naokrog in klical vsak hip z obupnim glasom: „Pojdi sem! Pojdi sem!“ kakor da meni, da mora ta priprosta beseda sovražnika zastrašiti.

„Poglej tam spodaj pod grmovjem!“ je zaklicala Mona s svojim jasnim diskantom, ki je donel sedaj vsekakor nekam žalostno. „Hiti, hiti, sicer ti zopet uide. Še nikoli v življenju nisem videla tako neumne živali . . . ali ga imaš? Ne . . . da? Tu . . . je že zopet ušel!“

„Ne, ni ušel!“ je odgovoril Geoffrey ječaje. „Sedaj ga imam vendar enkrat.“

Zlezel je izpod grmovja in dvignil ubeglega ptiča zmagoslavno visoko v zrak. Ubogi puranček je imel perje vse povešeno, zdel se je bolj mrtev kot živ in je iz strahu glasno kričal.

„O, imaš ga!“ je vzkliknila Mona z ljubeznivim nasmehom. „Le dobro ga drži! Ne moreš si misliti, kako zahrbtnen zna biti. Saj sem vedela, da ga ujameš.“

Geoffrey je imel po takih besedah zavest, kakor da je zmagoslaven junak.

Naša cesarica Cita (v prvi vrsti na robu) pri dobrodelni slavnosti.

„Nesi ga čez most, tam ga pa izpusti, saj pojde potem sam domov.“

Zmagoviti mož je storil tako; onkraj mostu je spustil jeznega purana na tla in ga je pognal s poslednjim, skoraj nežnim: „Pojdi! Pojdi!“ tja k dvorišču.

Ko se je vrnil, je našel Mono sedečo na klopi. Nasmehnila se mu je.

„Pravzaprav ni bilo to nikako nedeljsko opravilo; ampak uboga žival bi bila gotovo poginila, ako bi bila ostala čez noč zunaj. Zato sem zelo vesela, da si jo ujel.“

„To je bila prava sreča,“ je odgovoril Geoffrey resno. „A sedaj greva malo na izprehod.“

„K stari trdnjavi?“ je vprašala Mona in skočila urno pokonci.

„Kamor hočeš. Mislim, da sva zaslužila malo plačilo za najin trud.“

In stopala sta počasi in brezskrbno ter govorila med potjo — kakor pač vsi zaljubljeni — večinoma o sebi.

Do trdnjave pa nista prišla tega dne. Prišedša nimo kupa kamenja, je sedla Mona nanj in se zadovoljna ozrla naokoli.

„Tukaj je divno!“ je izpregovorila s sanjaviim nasmehom.

Geoffrey je sedel k njej. Bil je prekrasen večer; nebo je bilo jasno in zemlja

Cesar Karel na koroški fronti.

Od vojaštva zgrajen studenec na Krasu.

po svojem bodočem domu — mojem posestvu Brighton Hallu. Veš, par besed je že vredno; sicer je res majhno, a je eden najstarejših in najlepših gradičev v deželi.“

„Brighton Hall?“ je ponovila počasi ter vprla svoje poštene modre oči vanj. „Saj si mi vendar pravil, da si ubog tretji sin?“

No, da, tretjim sinovom res ni baš rahlo poslano, ako jim ne pride na pomoč kak sorodnik.“

„Saj si rekel, da nimaš nikakih starih tet, ki bi ti mogle pomagati.“

„To je tudi resnica. ampak od nekega strica sem vendarle podedoval nekaj premoženja.“

„Torej nisi bil popolnoma odkritosrčen do mene.“ je ugotovila Mona z ostrim pogledom, ne da bi se ozirala na njegov nasmeh. „Nisi torej ubog, — morda si celo bogat?“

„Bogat nikakor nisem,“ je odgovoril Geoffrey, ki ga je ta pogovor silno zabaval. „V primeri z drugimi sem strašno reven. Morda si opomoreš tedaj, ko umrje moj drugi stric; za sedaj pa imam samo 1500 funtov na leto.“

(Dalje prih.)

mirna in tiha, prav tako kakor mora biti v nedeljo.

„Pripoveduj mi kaj o svoji materi,“ je rekla Mona ter sklenila roke v naročju. „Kakšna je? Ali je mrzla in ponosna?“

„Kako misliš?“ je vprašal Geoffrey osupnjen.

Niti pred samim seboj ni mogel tajiti, da sta besedi ‚mrzla‘ in ‚ponosna‘ prav primerni za njegovo mater.

„Menim,“ je pojasnjevala Mona in zardela, „če je zelo stroga?“

„O ne,“ je odvrnil Geoffrey hitro, „moja mati je jako dobra ženska, in gotovo jo boš rada imela, kadar jo spoznaš bližje . . . in . . . in kadar ona tebe spozna.“

„Ali bo to dolgo trajalo?“

„Ne vem, zakaj bi moralo dolgo trajati.“

„To praviš zato, ker si možki in ker me imaš rad,“ je odgovorila dobra poznavalka ljudi. „Z ženskami je pa to čisto drugače . . . Če bi me pa tvoja mati nikoli ne marala?“

„Celo to nesrečo bi lahko prestala. Živela bi potem prav prijetno v svoji hiši, dokler bi jej ne prišle boljše misli. Sedaj sem se spomnil: še nikoli me nisi vprašala

Psi kot vprega na fronti ob Soči.

Vekoslav Spindler:

Brez doma.

(Dalje.)

Bilo je jeseni l. 1915, ko je nekega jutra prišla precejšnja množica ranjencev in bolnikov iz raznih bolnišnic v okrevalnico v M... Med njimi je bil tudi Peter. Manjkala mu je polovica desne roke. Poslali so ga sem, da ga njegov pristoini kader odpusti iz vojaške službe kot invalida in pošlje domov. O kako se je že veselil tega trenutka! Saj bo vendar enkrat videl zopet svojo Anico, svojega Ivančka in svojo Metico! Včasih se je pač jezil, da ni dobil nič več glasu od njih, a bil je prepričan, da so mu pisali, pa so se mu pisma poizgubila, kakor je že to v vojskinem času naravno. Toda danes je vse to pozabljeno. Če mo-

tudi on v sobo po košček kruha, ki mu je ostal, kar obstane kakor od strele zadet in upira oči, ki so mu bile kakor osteklenele, tja v ozadje, kjer sta prihajala skupaj dva blediča: dečko kakih 4 let in deklica, stara blizu tri leta, Sapa mu je zastala in oprijeti se je moral ob zid. Križ božji, ali nista to znana obraza, sicer jako shujšana, toda vendar znana: Ivanček in Metica?

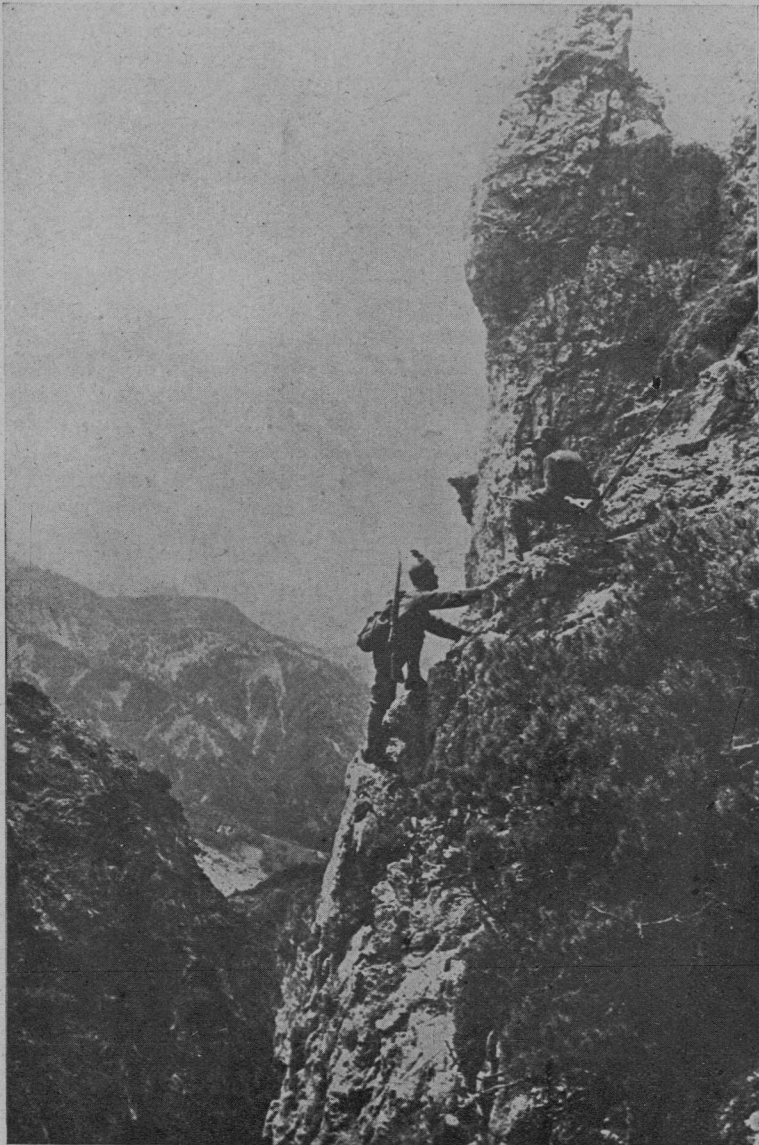
Trenutek mu je šinila v glavo misel: ne, to ni mogoče, toliko vendar na posestvecu, če tudi je malo, pridelajo, da se živijo, in tudi nekaj podpore gotovo ženka dobi. Toda čim bliže sta prihajala maložana obrazka, neizmerno žalost v očeh, tem bolj jasno mu je postalo: da, to sta onadva, moja, moja otročička. Vendar se je vsaka betvica njegovih misli upirala temu prepričanju. Že sta pri njem. Ne spoznata

Kakor bi ga bil kdo z najtežjim kladivom udaril po glavi, tako mu je postalo, in naloniti se je moral na zid. Potem pa je, trepetajoč po celem telesu, pokleknil pred njiju, in ju objel z levo in polovico desne roke, in zaklical obupno in plakaje:

„O ti uboga moja otročička! Kaj je postalo iz vaju? Ali ne poznata svojega ateka? In kje je mamica? Zakaj hodita tu okoli in prosita?“

Tako so mu privrela vprašanja iz ust, a sam ni vedel, kaj vprašuje, samo poljubljal ju je vroče, besno, obupno. „Torej se je vendar izpolnila moja grozna slutnja! Uboga, uboga črvička!“

In plakal je, plakal neutešno, držeč roke okrog njunih vratov. Še le ko je zaslísal Metičino nedolžno vprašanje: „Atek, kje pa imaš roko?“, se je zavedel, a obe-

Naša patrolja v tirolskih hribih.

Gorska baterija na Krnu.

goče, že danes pogleda domov in preseneti svojce. Sicer bode žalost, ko bodo videli njegovo roko, velika, pa kaj to! Zaradi tega bo že še dobil kako službo, saj je sedaj mnogo mest delavskih nadzornikov ali paznikov prostih, in morda dobi kako tako mesto. In zopet bodo srečno živeli pod skromnim krovom prijazne hišice!

Bilo je krog poldneva. Ravno se je naobedoval in se je sprehajal po hodniku pred svojo sobo. Tedaj se je vsul čez stopnice kup otrok razne starosti; raztrgani, umazani, bledih, izsušenih obrazov, so prihajali drug za drugim in prosili vojake za hrup in za ostanke jedil. Tako so prihajali ti reveži iz delavskega okrožja dan za dnem, in vojaki so jim radi dajali, kar jim je preostalo. Saj so si sami izkusili zunaj na bojnih poljanah, kaj se pravi: stradati. Peter gleda — in ravnokar je hotel stopiti

ga, seveda, saj je tudi on shujšal in dolgo brado si je tudi pustil zrasti, kako neki ga moreta malčka spoznati?!

„Vojak, prosiva malo kruha, tako sva lačna“, je začul Ivančkov glas.

Da, da, to je njegov glasek, medel sicer in ne več tako srebrno zvonek kot nekoč, toda gotovo njegov glasek. In ti otožni, a tako ljubeznivi in zaupljivi pogledi obeh malčkov, ki sta stala ponižno pred njim: nobenega dvoma ni več, Ivanček in Metica sta. Zdelo se mu je, da pada in strmoglavi v brezdno, zdelo se mu je, da mu gore plameni iz celega telesa, in bolečina, hujša kakor katerakoli kedaj v življenju, mu je stiskala srce. Vendar se je premagal.

„Čegava pa sta, malčka?“ je ljubeznivo vprašal in se nagnil k njima.

„Jaz sem Ivanček Vogrinec in to je moja sestra Metica“, je odgovoril dečko.

nem se mu je zazdelo, kakor bi mu bil nekdo zabodel nož v srce, in zajokal je še bolj bridko.

Stali so okrog trojice tovariši Petrovi in videl si marsikatero solzo plemenitega sočutja v njih očeh; tolažili so ga, a on ni slišal, ni razumel nič, čul in čutil je strašno bolečino v svojem srcu.

Čez nekaj časa se je dvignil, ves prepadel in onemogel. Peljal je otročička v sobo na svojo posteljo, se vsedel k njima in ju gledal dolgo, dolgo molče, a z neizrečeno bridkostjo v srcu.

„Ivanček“, je počel čez nekaj časa, „povej mi sedaj, kaj je z vama? Ali nista pri mamici?“

„Mamica je umrla že pred pol letom“, je odgovoril Ivanček in zaplakal bridko. Tudi Metica se je spustila v glasen jok.

„In kje sta vidva?“

„Pri stari Barbi,“ je bil odgovor. Stara Barba je bila sosedka Petrova, stara, revna ženkica, ki dostikrat ni imela kaj prigrizniti, a je bila sicer dobra dušica. Že takrat, ko je bil še Peter doma, je imela njegova malčka prav rada in mnogokrat sta hodila k njej, ker je znala mnogo in lepo pripovedovati.

„In naša hiša? Kdo je tam?“ je vprašal Peter nesigurno, kakor da sluti nekaj groznega.

„Našo hišo in posestvo ima Majer, ki je kupoval mamiki, ko je bila bolna, zdravila in nam je dajal živeža.“ Majer je bil drugostranski Petrov sosed. Imel je trgovino in je ljudi grdo odiral. Še ko je bil Peter doma, ga je večkrat naganjal, naj mu proda posestvo s hišo vred in ponujal mu je lep denar. A Peter si je mislil: Tak-le košček

vimi črkami: Brez doma! Brez doma on, revež, invalid, ki bo težko našel kako mesto, brez doma z dvema gladujočima, revnima otročičkama.

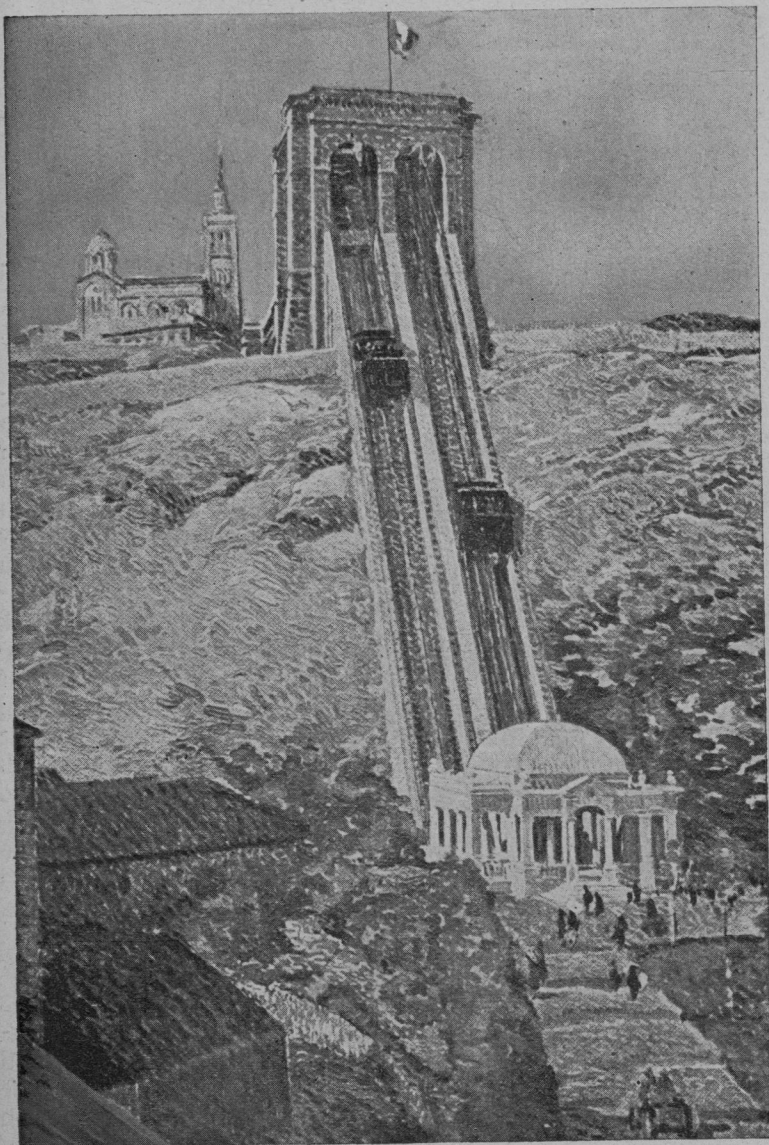
Le s težavo se je premagal, da ni zopet izbruhnil v plač. Vstal je, peljal otročička ven in jima dejal, naj le gresta domov k stari Barbi, on da pride kmalu za njima. Dal je Ivančku nekaj denarja, kolikor je ravno še imel, naročil mu, kaj jima naj kupi, in poljubil je še oba z nepopisno bridkostjo v srcu.

„Hitro pridi, atek!“ mu je še zaklicala Metica. Samo prikimal je in gledal za njima, ko sta izginila skozi glavna vrata.

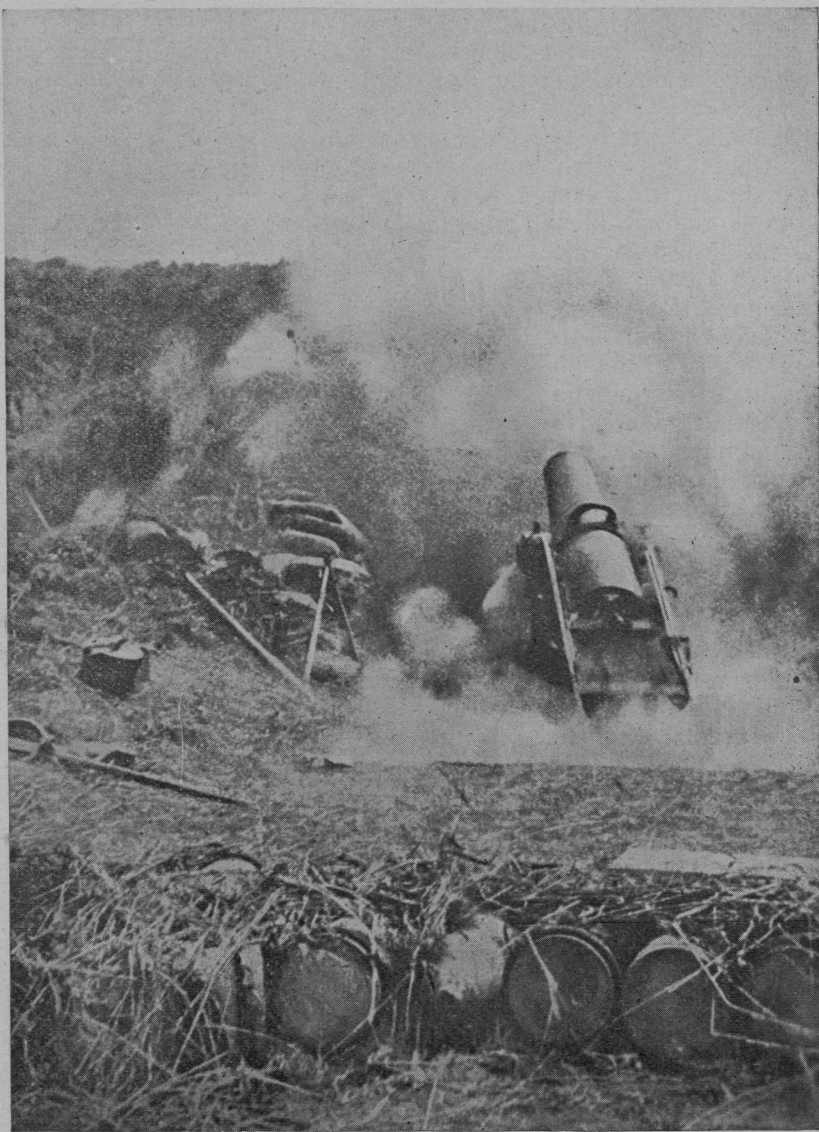
* * *

Težko je dočakal popoldansko uro, ko je smel ven. Kakor bi ga nesel veter, je hi-

Anica je sicer tudi po njegovem odhodu hiralala od dne do dne bolj. Vendar je s pranjem in drugim delom še precej zaslužila, in ker se je tisto leto tudi še nekaj pridelalo, dasi je bila letina jako slaba, so s početka še za silo živeli. Po dveh mescih pa je vlegta, trebalo je za zdravila, za obleko otročičema, in tudi živeža je začelo pomanjkovati. Odkod vzeti? Majer se je sam ponudil, da ji pomaga, dajal ji je razne stvari na up, posojal denar za zdravnika, za obleko, obutev. Kmalu po Novem letu je Anico vzela ostra zima — Majer pa je sodniji predložil ogromen račun, ki je bil komaj s prodajo posestva pokrit. Oblasti se za otroka niso brigale, saj Majer povsod vse doseže; sosed je dobil posestvo in hišo, ona — Barba — je pa vzela otroka k sebi. In kar — saj Peter to dobro ve —

Iz južnofrancoskega pomorskega mesta Marseilla: Električna žična železnica vzpenjača, ki prevaža občinstvo iz luke v mesto. Tu se je izkrcalo nekaj ruskih polkov in kolonijalne čete, ki so odšle na francosko fronto.

Težki francoski možnarji na Sommi.

zemlje in pa lastni kotiček na stara leta prav pride, in odbijal je vedno vse Majerjeve ponudbe, če tudi so bile prav lepe. Storil je to tem lažje, ker zemljeknjižno v resnici niti ni bil sosesestnik, ampak je tudi po poroki ostala Anica lastnica posestva. On torej ni imel pravice prodati. Tako se je Majerja najlažje otesel.

Ko je sedaj slišal Ivančkov odgovor, je vedel takoj vse in vse mu je bilo jasno. Trebalo je izvedeti le še podrobnosti — in to bo pač vedela stara Barba. Zato ni Ivančka nič več izpraševal, ampak se je pogovarjal še z njima o raznih drugih stvareh. Toda v mislih je bil vse kje drugje nego pri pogovoru.

Pred njim je stala bodočnost, temna, žalostna, in tam v neizmernosti je videl pred seboj dve strašni besedi, zapisani s krva-

tel iz mesta ven proti svoji nekdanji domačiji. Srd in grev sta ga napolnjevala, ko je šel mimo Majerjeve trgovine.

Majer je bil baš med vrati, in je prišleca takoj spoznal.

„Dober dan, gospod Vogrinec!“ je klical hinavsko-ljubeznivo. Peter pa se ni niti ozrl nanj in je bežal mimo. Ko je šel mimo svoje domačije in videl tam na vrtu sedeti tuje ljudi — nova stranka Majarja! —, ga je preobvladala neznanska žalost, in dve debeli solzi sta se mu potočili po licu.

Stara Barba je že sedela z malima Petrovima otročičkoma pred kočo, kjer je stanovala, ko je Peter prišel. Sključena slabotna, kakor je bila, mu je šla z otrokom vred nasproti. Potem so šli v hišo. In tam je Peter izvedel vse, vse, celo svojo grozno nesrečo.

ona sama nima skoro iz česa živeti. morata revčka prositi hrano po tujih hišah. Barba je samo čakala, da se Peter povrne, on bo že, če le pride napoln zdrav nazaj, potrebno storil za preskrbo malčkov.

Peter je starkino pripovedovanje slišal samo kakor v sanjah. Njena zadnja pripomnja ga je zadela skoro kakor bodalo,

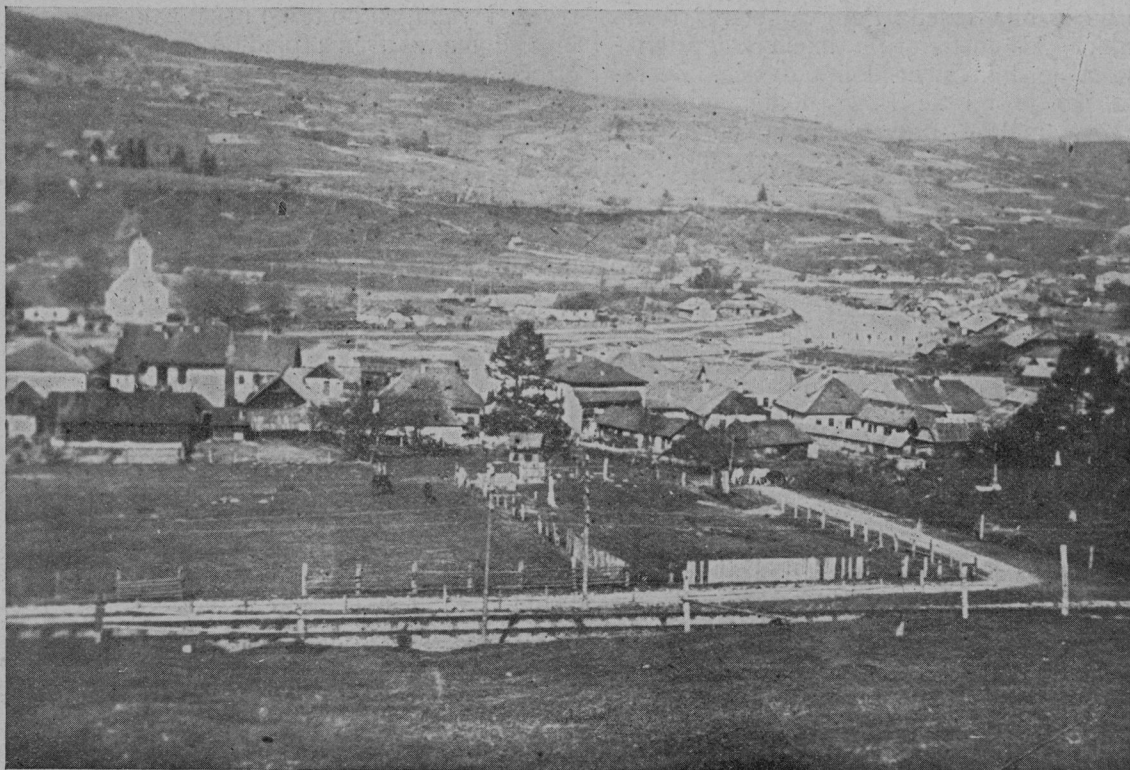
„Mar mislite, Barba, da bom brez one roke, ki pripravlja kruh, mogel to storiti?“ je zaklical skoro ujedljivo, da ga je Barba začudeno pogledala. A odgovorila mu je mirno:

„Peter, vi ste priden, pameten človek, in Bog bo dal, da bote kot tak tudi brez desne roke dobili tako službo, da bote preživeli sebe in otročička.“

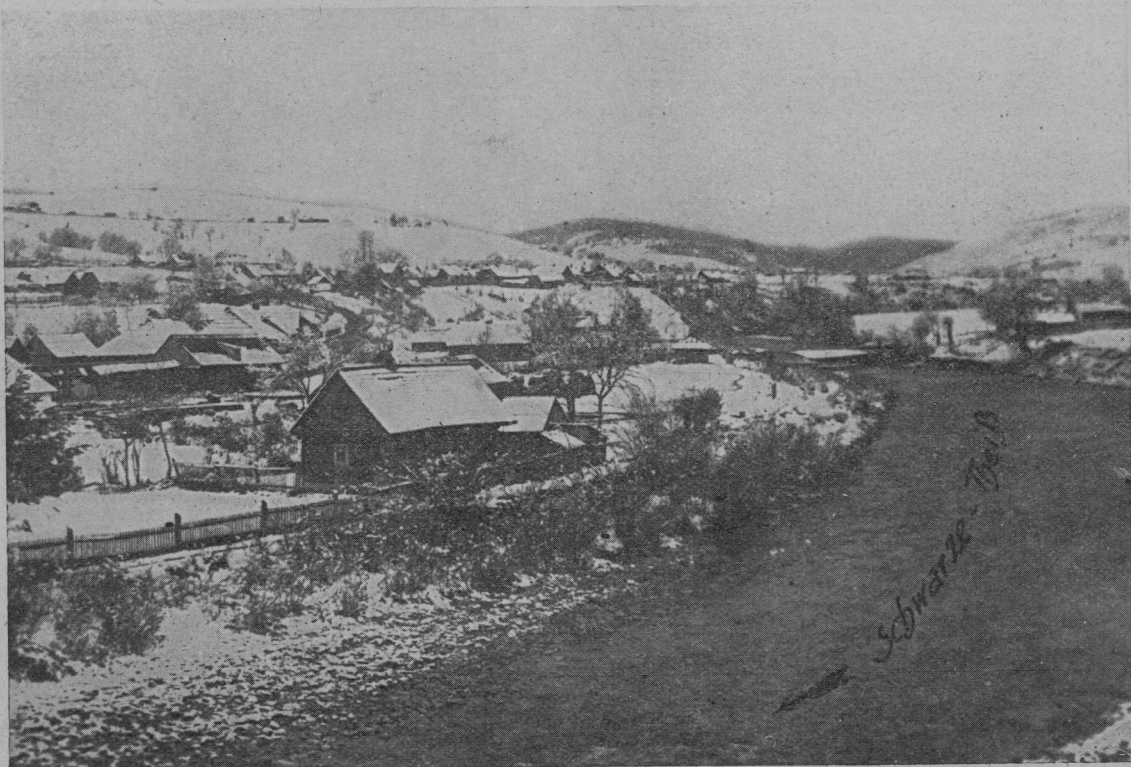
(Konec prih.)

Prisilne vojne kuhinje.

Deželne vlade so dobile naročilo, da naj takoj prične poslovanje vojnih kuhinj, iz katerih naj se v bodoče razvijejo obligatorne kuhinje. Vojne kuhinje, ki se nameravajo ustanavljati, ne bodo dobrodelni zavodi, marveč trgovska podjetja, ki imajo sama skrbeti za vzdržanje. Glavno načelo pri njih bo oddaja hrane na razne nakaznice (za moko, za mast, meso, kavo itd.), da se na ta način prepreči prehranjevanje na dveh straneh. Pri deželni vladi se ustanovi posebna komisija za vojne kuhinje, vsako okraj. glavarstvo pa bo dobilo svojega posebnega komisarja za vojne kuhinje, temu bo pridružen poseben okrajni posvetovalni svet. Urad za vojno prehrano razlikuje troje vrst kuhinj. Prvič kuhinje, ki si jih napravijo skupine raznih oseb, rodbin ali ustanov; drugič vojne kuhinje za večja, zlasti tovarniška podjetja, in tretjič javne vojne kuhinje, v katero lahko dohaja vsakdo. Za prvi tip vojnih kuhinj je urad za prehrano izdal vzorna pravila za snovanje zadrug, ki naj prevzamejo vodstvo in vzdrževanje takih kuhinj. Vojne kuhinje imajo konsumentne ali v lastni težiji, ali pa jih oddajo pogodbeno gostilničarjem. Na Dunaju je že več gostiln in restavracij, ki so se spremenile v vojne kuhinje v smislu odloka urada za vojno prehrano. Z vojnimi kuhinjami se hoče zelo veliko prihraniti na živilih, kurjavi in delavnih silah. Razven tega je pri kuhanju na debelo hrana jako poceni. Urad za prehrano je izračunal, da bi stalo prav dobro kosilo na dan povprečno 53'7 vin., z režijo vred pa kvečjemu 80 vin. Po naročilu urada za

Körösmezö na gališko-ogrski meji, kamor stremé preko Karpatov ruski voji.

prehrano imajo oblasti nalogo, z vso energijo pospeševati poslovanje vojnih kuhinj. Pričakovati je, da bo že prav v doglednem času — bržčas še letošnje jesen — obisk vojnih kuhinj prisilen za vsakogar in da bo od tedaj naprej pripravljanje hrane v privatnih kuhinjah splošno prepovedano. Tove-lja zlasti za večja mesta in industrijska centra.

Potres.

Dne 26. januarja je bilo čutili ob pol 10. dopoldne in pozneje še ob pol 12. v Ljubljani lahne potresne sunke.

Črna Tisa ob ogrsko-rumunski meji, kjer so se bili hudi boji.

ke. Potresne sunke so čutili po celem Dolenjskem, posebno v Novem mestu in okolici, pa tudi po celi Savski dolini. Tudi na Štajerskem so čutili potresne sunke in sicer v Gradcu, v Kozjem, v Rogatcu, v Zagrebu i. dr.

Opazovalnice na Dunaju, v Gradcu, v Trstu in Pulju so tudi zaznamovale potres ter pravi potresno poročilo z Dunaja, da se je pričelo potresno gibanje ob 9. uri in 33 minut 37 sekund. Poročila opazovalnic soglašajo v svoji sodbi, da je iskati središče potresa na Spodnjem Štajerskem ali Kranjskem.

V Brežicah je potres razrušil več hiš, med njimi frančiškanski samostan, notarjevo hišo, poslopje okrajnega glavarstva in druge. Pri cerkvi je močno poškodovan zvonik, pa tudi sicer je zidovje močno razpokano. Na okrajnem glavarstvu je napravil potres največ škode. Tu se je vdrlo več sten. Z drugih hiš so popadali malone vsi dimniki. Ljudstvo je prestrašeno bežalo iz hiš na cesto. Ljudje se niso več upali vrniti v svoja domovanja, zato so se porazdelili po okoliških krajih, ki so

Malorusi ali Ukrajinci iz neke vasi na gališko-bukovinski meji.

manj trpeli, ali pa so se odpeljali. Vojaštvo — osobe tamošnje bolnišnice — je pričelo takoj z reševalnim in pomožnim delom ter je, kolikor je bilo treba, vzdrževalo red.

V Krški vasi je bil potres še silnejši. Več hiš je popolnoma porušenih in pravijo, da nobena hiša brez poprave ne bo porabna. Izmed hiš, ki se niso takoj zrušile, je baje 25 tako poškodovanih, da jih bo treba skoraj podreti. Vse prebivalstvo je drlo na cesto ter se nastanilo po prestanem prvem strahu v lesenih gospodarskih poslopjih. Pod razvalinami sta bila zasuta dva fanti, eden 17 let, drugi 12 let star. Posrečilo pa se je orožništvu, potegniti oba živa izpod razvalin, dasiravno sta oba ranjena, starejši težko.

Ze v popoldanskih urah se je odpeljala iz Ljubljane pomočna ekspedicija pod vojaškim poveljništvom in kateri so bili dodani tudi zdravniki. Odpeljala se je s šotori, koci, kuhinjami na vozovih in sanitetnim materialom. Južna železnica je dala na razpolago večje število železniških vozov s pečmi za begunce.

Tudi v Zagrebu je bil v dopoldanskih urah čutiti močan potres, ki pa ni napravil druge škode, kakor da je dobilo zidovje nekaterih hiš razpoke. Zvečer so čutili v Zagrebu zopet potresen sunek.

S Cetinja:

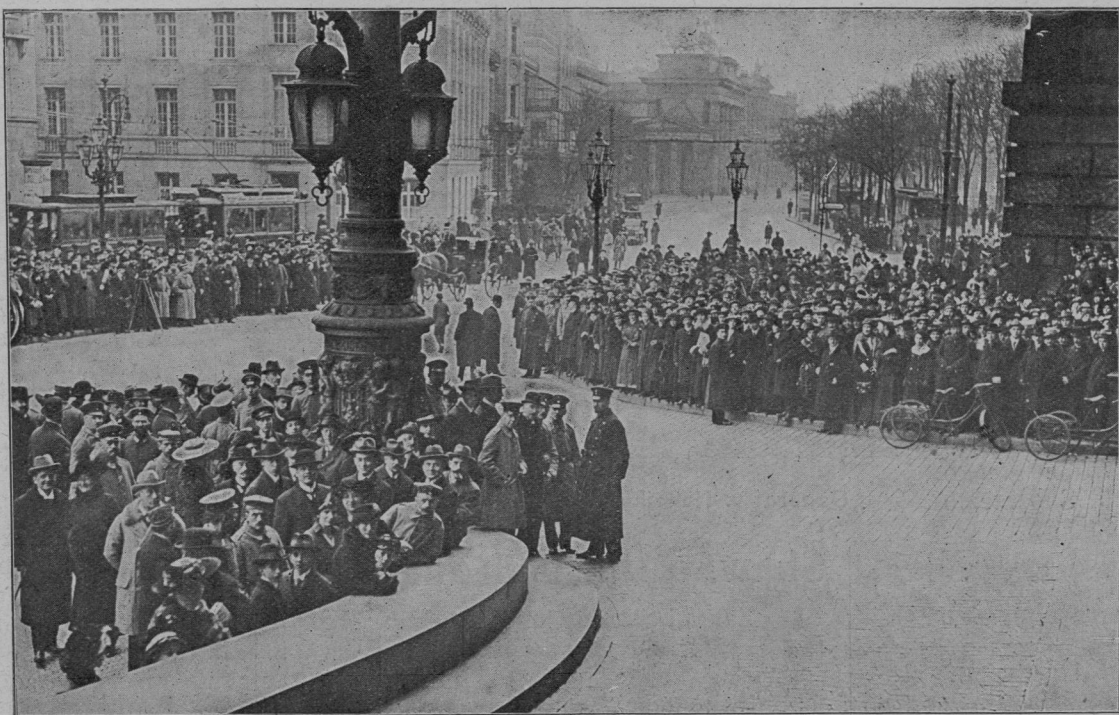
Črnogorke in Črnogorci dobivajo v vojnih pekarnah kruh.

Moja vera.

Tako je bilo že od vekov, da je bila človeška misel v zlih in težkih dobah nagnjena k mišticizmu.

Zle dobe so učile človeka ustvarjati si bogove in zatekati se k njim za pomoč v potrebi.

Ali tudi danes, čeprav ni človek praznoveren ali pobožen sanjar, se včasih vendarle ustavi nad kakim pojavom, ki si ga ne more razjasniti s prirodnim tokom misli.

Berolinsko občinstvo pred nem. parlamentom na dan mirovnega govora kancelarja B. Hollwega.

Sled snežene lavine na Tirolskem, ki je zdrčala v dolino.

Mnogo stvari se nam kaže kot gola fakta, ne da bi nam bilo možno razložiti njih izvor ali njih notranjo zvezo. Ne moremo si jih razložiti niti s fiziko, niti s kemijo, niti s fiziologijo, da, niti ne s psihologijo. Pojav je pač tu in če se kaže nedvomna istinitost v svojih vzrokih, ne preostaja nam nič drugega, kot računati z njim. Taki tajinstveni pojavi se nam morejo seveda javiti kot fakta le po življenjskih skušnjah. Toda če je ta življenska skušnja dolgoletna, ji posvečujemo primerno pozornost in če se prepričamo o njeni resnici, izzove v nas končno vero.

Imam tako vero.

Verujem, da najde dobro in zlo delovanje že tu na zemlji svoje zasluženost plačilo. Verujem, da usoda ne pušča nobenega trpljenja brez odškodnine, in da po velikem veselju čestokrat prihaja velika žalost. Verujem, da so ti pojavi vsej prirodi nekako imanentni (bistveno pripadajoči). Preverjen sem, da velja to kot neporušljiv zakon in ne le za posameznika, nego tudi za cele velike skupine ljudstva, za cele narode.

Etično dobra dejanja ne ostajajo nikoli brez povračila. Spomnimo se le notranjega zadovoljstva, ki nas navdaja s sladkostjo, če smo dovršili resno in vestno svojo dolžnost ali kakršnokoli koristno delo. Spomnimo se veselih čustev in notranje zadovoljnosti, ki nam polnijo dušo, če smo pomagali v sili revežu ali nesrečniku. Spomnimo se, kako se končno izplačuje vse, česar smo se naučili, karkoli koristnega smo storili. Vsako plodno delo donaja sadove. Tudi to je trden zakon. Spominjajmo se, kako vroče mislijo narodi na svoje trudbenike, mecene, dobrotnike!

Etično slabi čini ne uidejo nikdar kazni. Nimam tu niti toliko na misli zlih dejanj, ki prihajajo naravnost v konflikt z zakonom in ki jih kaznuje zakon sam. Mislim tu na subtilnejše čine, ki se odigravajo bolj v notranjosti človeški. Sovraštvo, zavist, maščevalnost, zahrbtnost, prevara, opravljane — vse to dobiva zaslužen kazni. Grd čin kaznuje človekovo dušo že sam s svojim etično negativnim bistvom, kakor prav primerno pove prislovica: „Železo rja požira, zavistnik od zavisti umira“!

Verujem, da dobimo odškodnino za vsako najmanjšo boleost prav tako, kakor prihaja po preveliki sreči ali po prevelikem veselju nemudoma žalost. Vsak, kdor premišlja o tem, najde za to trditev iz lastnega življenja sto in sto dokazov.

Verujem v naravno kazni in plačilo. Vesel sem, da imam tako vero. Ne le iz egoizma, ker podaja meni in hoče podajati tudi drugim direktivo pri delu.

Ta vera mi bodi upanje na lepše čase v današnji dobi. Le ta vera. Ljudstvo, narodi prestajajo danes dobo težkega trpljenja.

Čim večje je to trpljenje, tem večje bo kasneje tudi njih veselje, saj verujem, da se povračilo za prestane boleosti pojavi vselej v primernem razmerju. Trdno verujem, da prejmejo velike skupine ljudstva za velike muke, ki jih zdaj prestajajo, končno tudi veliko zadoščenje.

Prestati veliko zlo, veliko nesrečo brez odpora in ne da bi izgubili upanje, — k temu je treba vselej dovolj velike duševne sile. Kdor pa ima to silo, ta zmaga tudi nad velikim, težkim zlom. Silen je oni, kdor se zlu prilagodi, kdor sam sebe kroti, kdor prenaša zlo potrpežljivo in brez godrnjanja, kdor vidi v njem le grenko skušnjo svojih duševnih sil. Skozi temo zla korakamo k dnem radosti!

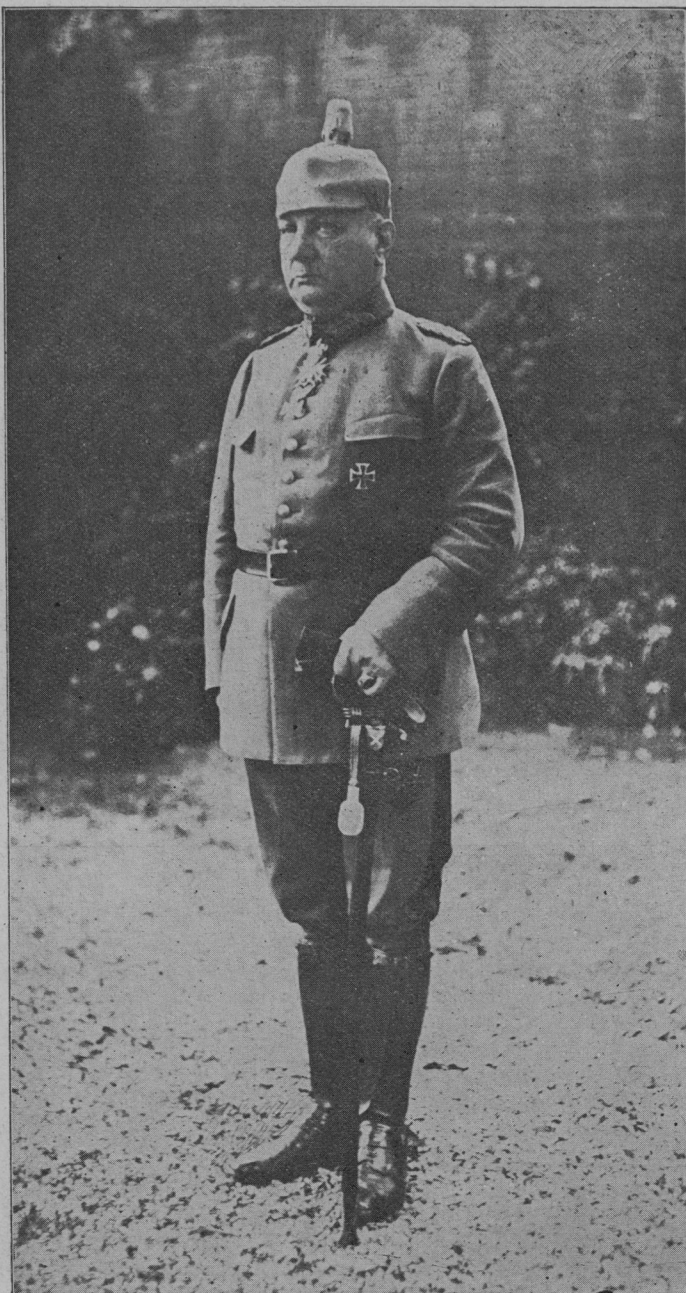
Verujem, da korakamo k njim. Posamezniki, narodi, ljudstvo.

Čemu torej tožiti, čemu obupavati?

Ne vem, kako razložiti nedvomno resnico, da boleost in razkošje, žalost in veselje, nesreča in sreča v človeškem življenju slede pravilno druga za drugo. Ne vem, katera je sila, ki vsako dobro dejanje in vsak etično pozitivni čin zopet poplačuje z dobrim, a zlo kaznuje.

Ne preiskujem tega. Toda popolnoma mi zadošča k pomirjenju duše tudi v najkrutejših borbah in dobah življenja — moja vera.

Dr. K. Zitko.

General v. Henrich, zdaj gubernator v Bukarešti.

Shaw o tlačenih narodih.

„Zatiran narod ima posebno bogato fantazijo. Raste mu na mesto energije, ki oslabi pod pritiskom sile. Brezenergичnost in bujna fantazija spadata skupaj ter izvirata druga iz druge. Fantazija je cvet brezenergичnosti in kadar je fantazija razcvela, duši delavnost. V zvezi z brezenergичnostjo in fantazijo je kot tretja — ironija, ironiziranje samega sebe. Z ironijo se človek izgovarja pred lastno vestjo, ki zahteva dejanj. Če se človek norčuje sam iz sebe, si domišlja, da je že kaj storil. Sam smeh, samo zafrkovanje! Večno norčevanje, večna

zavist, večne budalosti, večna gniloba, blatenje in poniževanje!“

Tako karakterizira najodličnejši moderni irski dramatik Bernard Shaw svoje rojake. Človeku pa se zdi, kakor bi čital karakterizacijo — nekega drugega narodiča . . .

Razne vesti.

Ženske za mir. Na Dunaju so zdaj v kratkem imeli dve ženski zborovanji za mir. Najprej je bil socijalno-demokratski shod, potem pa je zborovalo meščansko ženstvo. Naravno je, da sta se obe zborovanji izrekli za mir, za pravičen mir brez aneksij. Meščansko zborovanje je tudi pozdravilo Wilsonov predlog za zagotovitev svetovnega miru.

Plača svinjarjev na Hrvaškem v vojnem času. Za ubogih 6 K mesečne plače je moral prejšnje čase selski siromak pasti svinje. Šviralo je vtaknil za pas in se zabaval z njim na pašnji ter si želel boljših časov in boljše plače ob suhem kruhu. Sedaj pa čujemo, da na primer veleposestnik Ivanišević v Novi Gradiški plačuje na mesec dve sto kron svinjarju, ki pase 32 svinj. Ako že pastir dobi toliko, ko pase svinje, koliko pa še le gospodar, ko jih prodaja.

Ženske v hlačah. V zimskih zdraviliščih na Bavarskem, zlasti v Partenkirchnu in v Garmischu, se mudi polno dam, največ še zrelejše starosti, ki nastopajo v športnih hlačah in v tej obleki obiskujejo tudi cerkve, dasi se s športom sploh ne pečajo. Prišlo je vsled tega že do neljubih prizorov. Vojaška oblast je zdaj to strogo prepovedala.

Hlač niso hotele nositi. Pred sodiščem v Glasgovu je bila te dni razprava o tožbi štirih angleških deklet zaradi odškodnine. Ta dekleta so bila sprejeta na delo v municijsko tovarno. Službeni predpisi tovarne dooločajo, da morajo ženske pri delu nositi moško obleko. Rečena dekleta pa tega niso storile, češ, da jih je sram. Odpuščene so bile iz službe, s tožbo za odškodnino pa tudi niso nič opravile.

Profesor bogoslovja — podnarednik v strelskem jbrku. Že 70 let stari profesor bogoslovja na vseučilišču v Lipsku Gregory, je vstopil prestovoljno v armado in služi kot podnarednik v strelskem jarku. Zdaj je obelodanil popis svojih doživljajev. Pravi, da je šel k vojakom, da bi tudi on opravil en centimeter skupnega dela in da je postal metal vojašnice, predsobe ter snažil strelske jarke.

Velika kneginja Avgusta Karolina Meklenburška Streliška je umrla v starosti 94 let. — General Nivelle, branitelj Verduna. — Edvard Schultheiss, novi predsednik Švice. — General Liautey, predsednik francoskega vojnega sveta.

Pomladanska ofenziva. Splošno se bavijo nemški časopisi z vojnimi nameni sovražnikov. Tako piše med drugim: „Vossische Ztg.“ pod naslovom: „Kaj se godi?“ da bo poskušala ententa spomladi zopet po svoji stari metodi preiti v boj, vreči Nemce iz pozicij ter pričeti s stratežičnimi operacijami s ciljem, da doseže uničevalno bitko. Pod temi pogoji bo zopet nosila Francoska glavno pezo vojne, ker se čutijo Francozi mojstre v vojni s premikanjem čet. Članek se konča z besedami: To pot, to vemo, mora pasti odločitev. Naše zaupanje je neomajno in ker je videti konec, stopamo mirno, trdno resno in skoraj veselo pred odločitvijo, ker ne dvomimo o njenem izidu.

Ženska mestna straža. V Lipskem so nastavili ženske mestne stražnice in slugi. Imajo sivo žensko uniformo, črne čepice in znake na rokavih in čepicah.

K poroki svoje žene je prišel. Barbara Glauninger, žena orožniškega stražmojstra Jož. Glauningerja v Pelcbahu na Gor. Avstrijskem, je dobila meseca oktobra 1914 od vojaškega poveljstva uradno poročilo, da je njen mož v bitki pri Przemyslanih padel in da leži na gotovem kraju v posameznem grobu. Ker se mož do letošnjega Božiča res ni oglasil, je vdova sklenila iznova se poročiti in sicer zopet z orožnikom, ki služi na fronti. Poroka se je vršila na dan sv. Treh Kraljev. Po cerkvenih obredih so gostje imeli mal obed v vaški gostilni. Ko tako sedijo pri mizi, se naenkrat pojavi med vratmi prvi mož invalid Jožef Glauninger. Mislimo si lahko, kako so bili gostje, posebno pa nevesta, presenečeni. Jožef Glauninger se je nahajal od meseca avgusta 1914 v ruskem ujetništvu, kjer so mu odrezali nogo in je sedaj z drugimi invalidi vred izmenjan.

Sramotni oder. Na dunajskem rotovžu so napravili posebne deske, na katere na-

Tajni svetnik pl. Štefan Burian je kot avstro-ogrski zunanji minister odstopil, sedanjí bos. herc. minister.

bijajo lepake z imeni in naslovi vseh oseb, obsojenih zaradi prekoračenja najvišjih cen ali goljufije z živili.

Dragi kolači. V Gjurgjevcu na Hrvatskem je neki kmet svojih 6000 kron v bankovcih spravil v peč, v kateri se navadno ni kurilo. Žena ni o tem nič vedela. Za Božič pa je zakurila v tej peči in spekla kolače. Kolači pa so bili presneto dragi, kajti v peči je zgorelo vseh 6000 K. Kmet je hranil, da si postavi novo hišo.

Za invalide na Ogrskem. Finančni minister bo po vojni preuredil prodaja tobaka. Tobak se bo prodajal izključno le v trafikah, licence pa bodo dobili samo invalidi. Vsem drugih osebam bodo licence vzeli. Tudi druge državne licence bodo dobivali samo invalidi. Z licencami za prodaja tobaka bo preskrbljenih 6800 invalidov. Tudi drugi načrti se pripravljajo: računa se, da bo treba preskrbeti kakih 100.000 invalidov.

Tobakarski humor. V „Bohemiji“ je naslednji oglas: Vsled pomanjkanja cigaret se žele trije kadilci seznaniti s trafikantinjami (starost postranka stvar). Fotografije je poslati pod šifro „Cigareta“ na M. in M. W., Praga itd.

Po vsaki fotografiji

napravimo

umetniško dovršene

povečane slike

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm stanejo samo 24 K.

Naročila sprejema upravništvo Tedenskih Slik v Ljubljani.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varno je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro. verižico, prstan i. dr. Bogato izbiri po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštne prosto. Naročite se ga z dopisnico takoj.

Krivo otroka ali bolnega brez pomoči pustiti hirati, si ne bo nihče hotel naprtiti na svojo vest. Pri slabotnih, mršavih, bolehnih otrocih povzroči Fellerjevo pristno pomuhljevo ribje olje prav hitro opomoglost, ojačenje, večjo težo in odpornost proti boleznim. Malokrvni, škrofulozni, na bezgavkah trpečí otroci in odrasli ga zelo uživajo, ker je popolnoma brez vonja in brez okusa. Doječim materam pomnoži mleko in novo telesno moč. To olje vsebuje vsekako več učinkujočih sestavin. — Predvojna cena 2 steklenici za K 5.— pošlje poštne prosto lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatr št. 280 (Hrvatska).

Treba si znati pomagati! Tudi v dravih časih uživamo lahko osvežujočo, izborna domačo pijačo, s tem, da si jo pripravimo sami 100 l ananas, jabolka-grenadin, maline itd. si lahko vsakdo napravi igraje. Tvarine z natančnim navodilom stanejo K 8-50 poštne prosto proti povzetju pri Jan-u Grollich-u v Brnu št. 645, Moravska, Naročila se izvršujejo obratno. Te domače pijače osvežijo, ne da bi vpijanjale in ne da bi uplivala na delazmožnost pivčev.

Bolečine v prsih nastanejo pri mnogih osebah vsled tega, kjer pride do prsi premalo svežeg azraka. Take bolečine označimo s pravico kot „gvančno bolezen“. Ako bi bile prsi večkrat proste, bi bila cirkulacija krvi kivahejša in bolečin bi ne bilo. Brezdvomno so tudi pri nagih narodih prsne bolečine zelo redke. Da se prsi utrdijo, je treba gornje telo vsak dan vtirati s Fellerjevim bolečine lajšajočim rastlinskim esenčnim flu-dom z zn. „Elsa-Fluid“. To oživi cirkulacijo krvi in vpliva utrjujoče proti učinkovanju nenadne izpremembe toplote. Tako umivanje z „Elsa-Fluidom“ stori zelo dobro osebam, ki pogosto trpe vsled prsni bnečin. Predvojna cena 12 steklenic tega dobrega domačega sredstva pošlje franko za 6 K lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatr št. 280 (Hrvatska). Priporočljivo je tudi, da se obenem naroče Fellerjeve nalahno odvajajoče rabarbarjeve kroglice z zn. „Elsa-Pillen“. 6 škatlic za 4 K 40 h franko. Ta izborna domača sredstva so bila na mnogih razstavah odlikovana in počaščena s tisoči priznanih pisem ter so vedno zanesljiva. Biti bi morala vedno pri hiši. (t)

Vojno pokopališče za fronto na Tirolskem.

Dunajska najnovejša damska frizura.

Darujte za „Rdeči križ“!

Protin, revmatizem

že tisoči ozdravljeni!

Najznamenitejši zdravniki dosežejo pri zdravljenju protinskih in revmatičnih bolečin najboljše uspehe z našim rastlinskim zdravilnim blatom, ki ima že nešteto privržencev. Izredno zdravilni uspeh pri revmatizmu, protinu, iskiyas, nevralgijah, kroničnih ženskih boleznih, posledicah ranjenja, je že danes

po vsem svetu znan!

Vseučilišni profesorji dr. Ludvig von Lotzy, dr. Julius von Weszelsky in mnogo drugih učenjakov potrjuje, da vsebuje naš naravni pridelek veliko množino radio-aktivnih snovi in takih primesi, ki celo

zastarele, kronične bolezni

v kratkem ozdravijo.

Pošiljamo vsakemu zastoj poskušajo in gratis-knjigo, v kateri se popisuje pripravo, lahko lečenje z našim izvrstnim sredstvom

v lastnem domu

brez motenja poklica.

Ali se hočete oprustiti tega trpljenja?

Pišite takoj dopisnico s svojim natančnim naslovom ter dobite naše navodilo za uporabo zastoj!

Hévizer Heilschlamm Akt. Ges. Budapešta, VII. Odd. 255

Stari „SLOVANA“ letniki

:: :: Dobijo se še celotni letniki „SLOVANA“ I. od 1906 do 1916 vsak po 12 K.

Knjižnice in prijatelji, dobite ilustrirane knjige. Naročite, dokler je še kaj zaloge.

Oskrbimo tudi vezavo.

100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 10.— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Dr. PALÓCZ sanitetni profesor, nekdanji bolniški specialni zdravnik,

Budapest, IV., Károly-körút št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodinjah in damah. Ordinira ob delavnikih od 10—12 dopoldne in od 3—5 popoldne. Komur ni mogoče priti osebno, se mu da radovoljno brezplačno pojasniti, kako se bolezen doma temeljito ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

Okrajna posojilnica v Krškem.

Vabilo

k občnemu zboru

v nedeljo 11. marca 1917 v zadružni pisarni ob 11. dopoldne.

Dnevni red: 1.) račun za l. 1916; 2.) volitev načelstva in nadzorstva; 3.) predlogi.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, sklicuje se ob enem drug občni zbor ondi, isti dan, z istim dnevnim redom v pol 12. uri. Ta občni zbor sklepa brezpogojno.

Razpošiljam tudi kislo vodo.

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vseh vrst prazne sode in steklenice od kislih vod.

Vzorcev ne razpošiljam, jamčim pa, da daje blago dobro in naravno.

Poravnajte naročnino!

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavnica 8,000.000 kron. ::

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, C.lovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Kmetska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog trindvajset milijonov. Popolnoma varno

4 1 0
4 0 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

≡ Zima se oglašča! ≡

Dovoljujemo si slavno občinstvo opozoriti na:

Specijalni oddelek za pletenine, trikotažo in perilo:

Za dame!

Vrhne pletene jopice in dušogrelci z rokavi kakor tudi brez rokavov.

Športne čepice iz volne in svile.

Spodnja krila, iz volne, crepe de sante, svile, listra, klota, batista i. t. d.

Kombinaže, srajce, jopice in drugo perilo, pleteno iz volne, bombaža in šifona.

Predpasniki pisani, beli in črni v vseh modernih krojih.

Stezniki v različnih kakovostih od najcenejših do najboljših.

Nogavice črne in v modnih barvah, volnene, svilene, flor itd.

Gamaše iz sukna, pletenine in triko.

Rokavice glace, pletenine in triko.

Žepni robci iz platna, šifona in batista.

Za gospode!

Srajce likane iz šifona in cefirja v najboljših kakovostih.

Srajce za šport v vseh modernih oblikah, iz cefirja in mako.

Nočne srajce v različnih oblikah.

Normalno perilo kakor: srajce, jopice, hlače iz volne in bombaža.

Tetra perilo, zdrav. priporočeno.

Nogavice volnene, mako in bombažaste v različnih modnih barvah.

Ovratniki in manšete, najboljši izdelek.

Kravate, naramnice itd. v veliki izbiri.

Rokavice glace, pletene in triko.

Žepni robci v vseh kakovostih.

Dokolenice, gamaše, rokavice in druge v to stroko spadajoče potreščine za zimski šport in turiste.

Za dečke in deklice!

Športne jopice za deklice.

Sviterji za dečke v vseh kakovostih in velikostih.

Športne čepice v različnih oblikah in barvah.

Gamaše v vseh velikostih.

Nogavice od najcenejše do najfinije vrste, za vse starosti, iz volne, bombaža in flora.

Biserni triko in normalno perilo kakor: hlačke, jopice, kombinaže (žabe) v vsakovrstnih kakovostih in velikostih.

Tetra perilo za dojenčke, higiensko priznано kot najboljšo.

Predpasniki za deklice iz perilnega in belega blaga, kakor tudi za male dečke iz močnega moleskina.

Največja in najpopolnejša izbira v tej stroki.

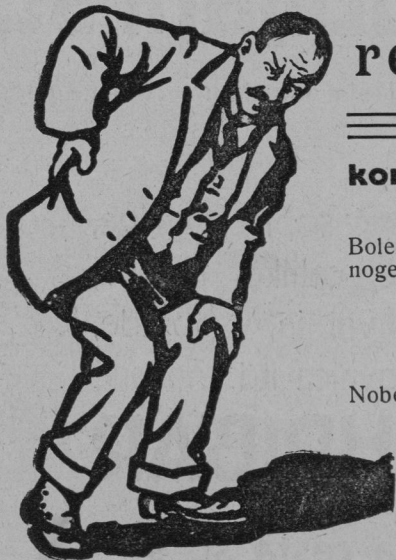
Posebno priporočamo različno vojaško perilo iz čiste volne in velblodje dlake, dalje galoše ameriškega in švedskega proizvoda v vseh velikostih, veliko zalogo dežnih plaščev od najcenejših do najfinijših, in najmodernejše bluže iz svile, baržuna in volne.

LJUBLJANA **A. & E. SKABERNE** LJUBLJANA

Mestni trg 10. specijalna trgovina za pletenine, trikotažo in perilo. Mestni trg 10.

Na debelo in drobno!

Na debelo in drobno!

Ali se hočete

revmatizma, protina, ishias

korenito iznebiti?

Na tisoče je ozdravljenih!

Bolečine v udih in členkih, otekli udje, skrivljene roke in noge, trganje, bodeње v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledica revmatskih in protinskih bolečin.

Nujam Vam naraven produkt za zdravljenje!

Nobena univerzalna medicina, temveč zdravilno sredstvo, ki je dobrotna narava daruje bolnim ljudem.

Vsakemu brezplačna poskušnja.

Pišite mi takoj, da Vam pošljem svoje zdravilo in poučno razpravo brezplačno. — Postanete hvaležen moj privrženec.

Ekspedicija: Opern-Apotheke Budapest, VI. Abt. 255.

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborna sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči. Zadostuje steklenica. Spričevaha na razpolago.

Priporoča se

umetna knjigoveznica

IVAN JAKOPIČ,

LJUBLJANA.

Starine

(staro pohištvo, posodo, obleko, slike i. t. d.) in umetno zobovje kupuje in prodaja

A. DERGANČ, brivec in starinar, Ljubljana, Frnčiškanska ulica šte. 10.

Krema za kožo namesto pudra.

Proč s pudrom, ki samo luknjice zamaši ter povzroči brezpogojno sčasoma gube v obrazu. Vzemite

Dr. A. Rix, biserno puder-kremo

belo, rožnato ter krem. Ta krem-puder je oblatveno preiskano, popolnem neškodljiv, ni nikakršna šminka. Dame dobe takoj motno, nežno polt. Je za negovanje kože in lepote nedosegljivo dobro ser varčna v uporabi. Škatlja za poskus K2.—. Velika škatlja, zadostna za 4 mesece K4.—.

Odpošlje se strogo diskretno. Kosm. Dr. A. Rix laboratorij Dunaj. IX. Lakerergasse 6/0.

Specijalni oddelek platna

v trgovini

A. Šarc lastnica Jadviga Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica 5

nudi še priložnost za dobri in ceni nakup:

rjuh,
brisalk,
prtov,
prtičev,
brisalk,odejnih rjuh,
blazin,
pernatih blazin,
pernic,
žepnih rut.

:: ŠVICARSKA VEZENINA ::

Za vojake zimsko perilo.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

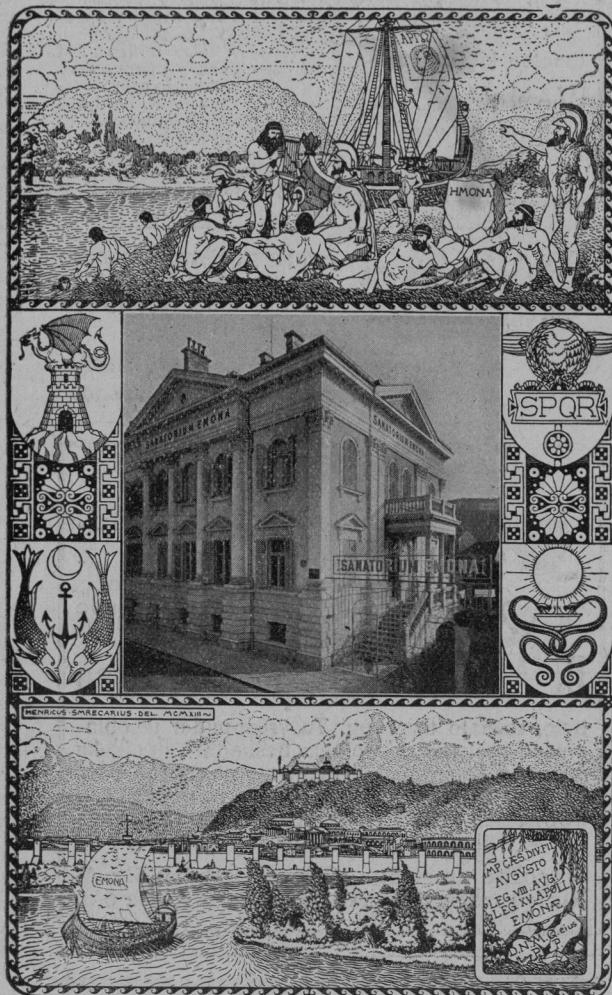
priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in

strojev za pletenje (Strickmaschinen)

Brezplačen pouk v vzenju
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

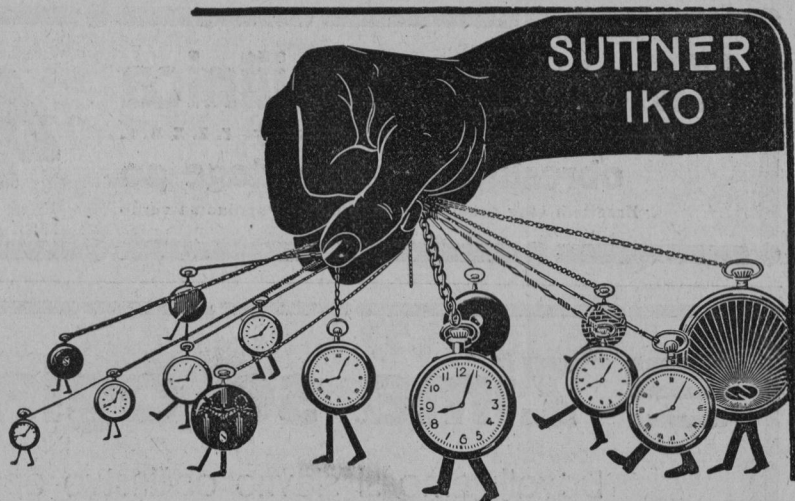
Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

≡ Zamaške ≡

nove in stare, kupi vsako množino trvdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Krasna darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

≡ **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ≡

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine
prosto.

≡ **Zlato uro zastonj!**

Natančneje v krasnem ceniku, ki se
pošlje zastonj in poštnine prosto.

∴ Vse ure so natančno preizkušene ∴

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem
Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da
ona kovinasta ura, katero sem pri Vas
kupil za K 4.10. še ni bila popravljena in
gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno
tako za mojega nečaka. Vsoto K 4.10
pošljem istočasno po poštni nakaznici
na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne
lično in ceno

tiskarna DRAGOTIN HRIBAR

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Sterlekar.

Tiskarna Dragotin Hribar v Ljubljani.